

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΜΑΪΟΥ 2023 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #252

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Η «ΠΟΛΥΦΕΡΝΗ» ΠΕΜΠΤΗ ΕΔΡΑ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

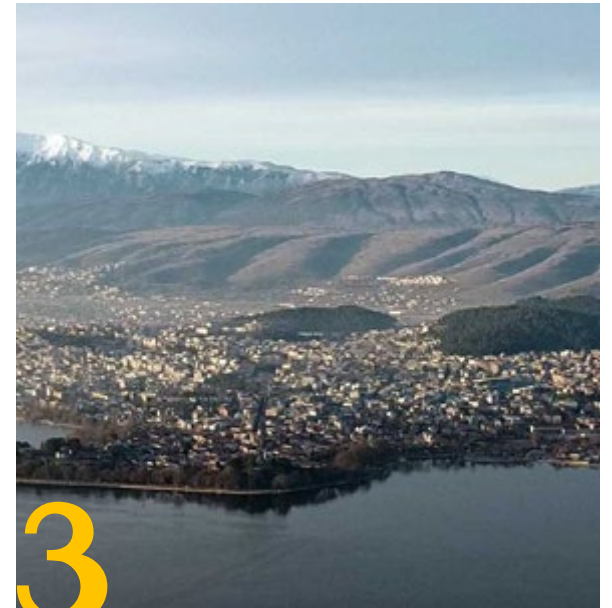
1 Έχασε φάκελο με χρήματα και του τον έφεραν πίσω

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ και αυτά: Σήμερα 5 Μαΐου στα Γιάννενα, ένας επιχειρηματίας, πηγαίνοντας να καταθέσει ένα σεβαστό ποσό (πάνω από 1.000 ευρώ) σε τράπεζα στην οδό Αβέρωφ, φτάνοντας εκεί διαπίστωσε ότι είχε χάσει τον φάκελο με τα χρήματα.
<https://typos-i.gr/article/giannena-exase-fakelo-me-xrhmata-kai-toy-ton-eferan-pisw>

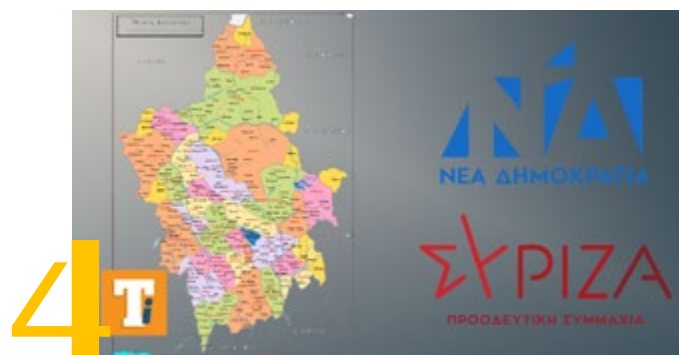
2 Πέφτει άσφαλτος (και έχει κίνηση)

Μετά από ένα μεγάλο... διάλειμμα, οι εργασίες στον κόμβο στη Δομπόλη συνεχίζονται –και εντατικά μάλιστα. Η σημερινή μέρα είναι αφιερωμένη πάντως στην ασφαλτόστρωση. Οι εργασίες ασφαλτόστρωσης προκάλεσαν εκ των πραγμάτων κυκλοφοριακό πρόβλημα, με τις ουρές αυτοκινήτων να μην αποφεύγονται.
<https://typos-i.gr/article/peftei-asfaltos-kai-exeikinsh>

3 Ατμοσφαιρικό πρόβλημα, και με ευρωπαϊκή «σφραγίδα»

Ένας ευρωπαϊκός οργανισμός, το European Environment Agency, επιβεβαιώνει με στοιχεία ότι η ποιότητα του περιβάλλοντος στην περιοχή των Ιωαννίνων, δεν περνάει και τις καλύτερες της μέρες.
<https://typos-i.gr/article/giannena-atmosfairiko-problhma-me-eyrwpaikh-sfragida>

ND-ΣΥΡΙΖΑ: Τα «πάνω» και τα «κάτω» στο νομό Ιωαννίνων

<https://typos-i.gr/article/nd-syriza-ta-panw-kai-ta-katw-sto-nomo-iwanninwn>

Αν σας **αρέσει** ο Τύπος Ιωαννίνων, μπορείτε να τον **στηρίξετε**

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr μπαίνει στα 7 χρόνια ζωής. Το καλοκαίρι του 2023 θα τα κλείσουμε.

Μέχρι σήμερα, οι εργαζόμενοι-ες του Τύπου έχουμε καταφέρει πράγματα που συνήθως χρειάζονται πολύ περισσότερο χρόνο για να γίνουν:

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε τις ειδήσεις, γνωρίζοντας ότι θα βρείτε αναλυτικά, έγκυρα στοιχεία, χωρίς «φτηνά κόλπα», με σεβασμό στο αναγνωστικό κοινό, αλλά και σε όσους-ες είναι αποδέκτες της κριτικής.

Οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους και όλες. Είναι και για εμάς.

Οι καιροί δεν είναι εύκολοι για ένα ανεξάρτητο μέσο ενημέρωσης, αυτοδιαχειριζόμενο, με κανονικές θέσεις εργασίας, από το οποίο ζούμε -ως μοναδική δουλειά- οι εργαζόμενοι-ες του.

Τι σας αφορούν αυτά; Μπορεί και τίποτα.

Αν όμως νιώθετε ότι σας αφορούν, υπάρχει η δυνατότητα να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων.

Μπορείτε να διαλέξετε κάποια από τις συνδρομές που παρέχονται μέσω της πλατφόρμας Patreon.

Οι συνδρομητές-τριες, μέσω της πλατφόρμας, **έχουν**

πρόσβαση σε υλικό που δεν κυκλοφορεί στο site ή μπορούν να διαβάσουν πρώτα, πχ το Εξώφυλλο, εκεί, πριν αυτό κυκλοφορήσει.

Επίσης, **συμμετέχουν αυτόματα σε κληρώσεις για εισιτήρια θεαμάτων** στην πόλη των Ιωαννίνων.

Κάθε **καινούργια συνδρομή, συνοδεύεται από ένα αντίτυπο του βιβλίου «Οι αποστάτες, τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι».**

Αν το αποφασίσετε, η διαδικασία είναι απλή: Ακολουθείτε τον σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

- Φτιάχνετε έναν λογαριασμό (με τον κλασικό τρόπο, mail-κωδικός)
- Διαλέγετε τη συνδρομή
- Πληρώνετε με κάρτα ή paypal

Κατόπιν, μπορείτε να παρακολουθείτε τη συνδρομή σας (και το αποκλειστικό υλικό, τις προσφορές κ.λπ.), είτε από το λογαριασμό σας στο patreon, είτε από την εφαρμογή του patreon, για κινητά.

Εκτός του patreon, ένας ακόμα τρόπος ενίσχυσης είναι το paypal

Εδώ, μπορείτε να καταθέσετε κάποιο ποσό: [paypal.me/sxhma](https://www.paypal.com/xxh/ua/web/WebPage?source=global)

Ακόμα όμως και δεν κάνετε τίποτα από όλα αυτά, και πάλι ευχαριστούμε για όλα.

Οι «25+1
ρετρό
ιστορίες»

ΚΑΙ
«Οι «αποστάτες»
τα ρέντζελα και
οι δήμαρχοι»

Οι δύο
εκδόσεις
του Τύπου
Ιωαννίνων
και της
ΣΧΗΜΑ
ΚΟΙΝΣΕΠ
είναι ξανά
εδώ, στα
βιβλιοπωλεία
των
Ιωαννίνων

Τα «ψωμοτόπια» στο Πωγώνι

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Τα Άνω (και τα Κάτω) Ραβένια, βρίσκονται στο Πωγώνι. Απέχουν περίπου 45 λεπτά από τα Γιάννενα και ο Λαμπρίδης τα περιγράφει ως «τόπον ομαλόν».

Εξ ου και η μια εκδοχή για το όνομα του χωριού, το οποίο δεν έχει αλλάξει ποτέ στην ιστορία του. Ότι δηλαδή προέρχεται από τη σύνθεση των λέξεων «ράον», ενός βαθμού σύγκρισης του «εύκολος» δηλαδή και του «βαίνω». Άρα, σε ελεύθερη απόδοση, «ευκολοδιάβατος».

Η άλλη εκδοχή είναι παραπλήσια, αλλά παραπέμπει σε άλλη γλώσσα για την προέλευση. Κατά τον Βάσμερ (στο Οικονόμου, 2002), το τοπωνύμιο προέρχεται από το αρχαίο σλάβικο ρανѣнь που σημαίνει «επίπεδο μέρος». Σημειωτέον ότι ανάμεσα στο Τεπελένι και τη Χιμάρα, υπάρχει η μονή Ραβένιας. Ο Οικονόμου παραθέτει και άλλα παραπλήσια τοπωνύμια, σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας, καθώς και στα Βαλκάνια.

Ο Στέφανος Μπέττης περιγράφει την περιοχή των δύο χωριών ως «ψωμοτόπια» και «πλούσια εις

δημητριακούς καρπούς». Θεωρεί και αυτός ότι η σλαβική ρίζα της ονομασίας είναι επικρατέστερη. Λίγα χρόνια μετά την απελευθέρωση των Ιωαννίνων, η περιοχή βρέθηκε υπό ιταλική κατοχή. Οι ιταλικές δυνάμεις μπήκαν στον ελληνικό χώρο στις αρχές του 1917 και με πρόσχημα την αναχίτηση μιας ενδεχόμενης προέλασης των Κεντρικών Δυνάμεων στην Αλβανία, κατέλαβαν το «τρίγωνο του Πωγωνίου». Δηλαδή, την περιοχή που έφτανε από τα ελληνοαλβανικά σύνορα, μέχρι σχεδόν το Καλπάκι και από εκεί, στις δύο άλλες άκρες της, στη Μελισσόπετρα και στα Κτίσματα. Τα Ραβένια ήταν από τα τελευταία χωριά του «προσωρινού συνόρου», που άρθηκε μερικούς μήνες αργότερα.

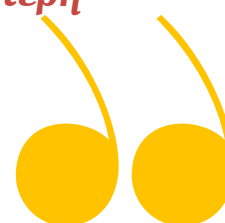
ΠΗΓΕΣ:

Λαμπρίδης Ι. (1870) Ζαγοριακά (οις προσετέθησαν και τινα περι Ηπείρου)

Μπέττης Στ. (1996) Ονοματολογία των χωριών νομού Ιωαννίνων

Οικονόμου Κ. (2002) Τα οικωνύμια του νομού Ιωαννίνων-γλωσσολογική εξέταση

Ο Στέφανος Μπέττης περιγράφει την περιοχή των δύο χωριών ως «ψωμοτόπια» και «πλούσια εις δημητριακούς καρπούς». Θεωρεί και αυτός ότι η σλαβική ρίζα της ονομασίας είναι επικρατέστερη

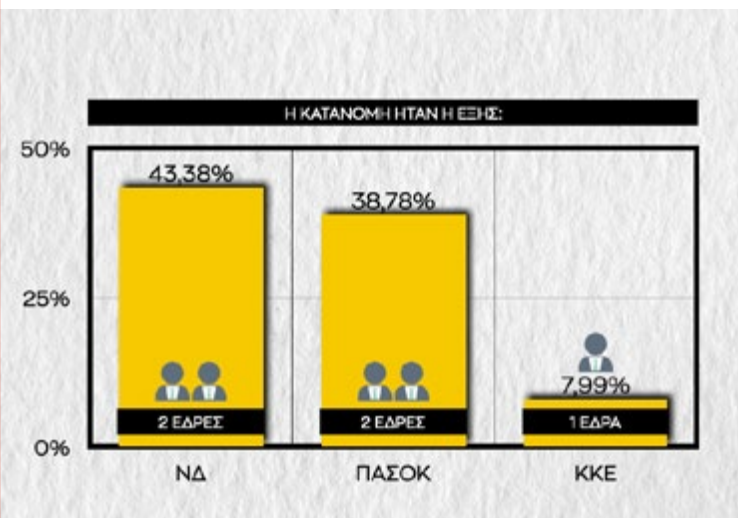
Η πέμπτη έδρα των Ιωαννίνων και το τρίτο κόμμα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Διαχρονικά και πάντα ανάλογα με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο, η πέμπτη έδρα του νομού Ιωαννίνων ήταν «πολύφερνη». Το τρίτο κόμμα στο νομό, ανάλογα με τα υπόλοιπά του και πώς αυτά συμμετείχαν στην δεύτερη ή και τρίτη κατανομή των εδρών, μπορούσε να βγάλει έδρα στα Γιάννενα, μια παραδοσιακά πενταεδρική εκλογική περιφέρεια. Αυτό έχει συμβεί δύο φορές τα τελευταία 23 χρόνια, το 2007 και τον Ιούνιο του 2012. Άλλη μια φορά έχει βγάλει έδρα του τρίτο, αλλά και το τέταρτο κόμμα, τον Μάιο του 2012. Ας δούμε αναλυτικά τι συνέβη όλες τις φορές που δεν ίσχυσε το πεπατημένο «3-2» ή και το «4-1».

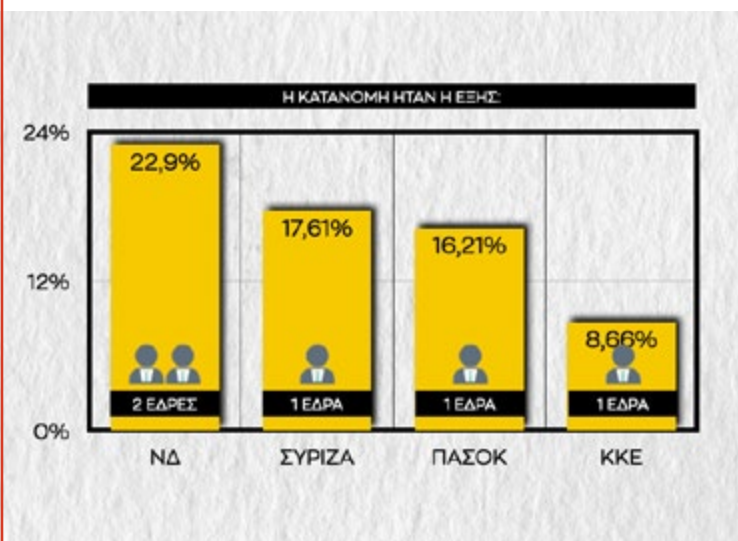
2007

Το 2007 λοιπόν, με ενισχυμένη αναλογική (ν. 3231/2004), το ΚΚΕ στα Γιάννενα πήρε το δεύτερο μεγαλύτερο ποσοστό του, στον 21ο αιώνα (7,99%). Η Νέα Δημοκρατία είχε λάβει ένα επίσης ιστορικά μεγάλο ποσοστό, 43,38% και το ΠΑΣΟΚ είχε πάρει ένα χαμηλό, για τα μέχρι 2009 εκλογικά του δεδομένα: 38,78%. Το βράδυ της εκλογικής αναμέτρησης ήταν ένα από τα «θρίλερ κατανομής», καθώς μέχρι τις 3 περίπου το πρωί, τα υπόλοιπα του, επίσης πολύ ανεβασμένου στο νομό Ιωαννίνων τότε, ΣΥΡΙΖΑ, του έδιναν μια έδρα που την έχανε το ΠΑΣΟΚ. Τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο και το ΚΚΕ είχαν πάρει κοντά ή πάνω από το πανελλαδικό τους ποσοστό στο νομό Ιωαννίνων.

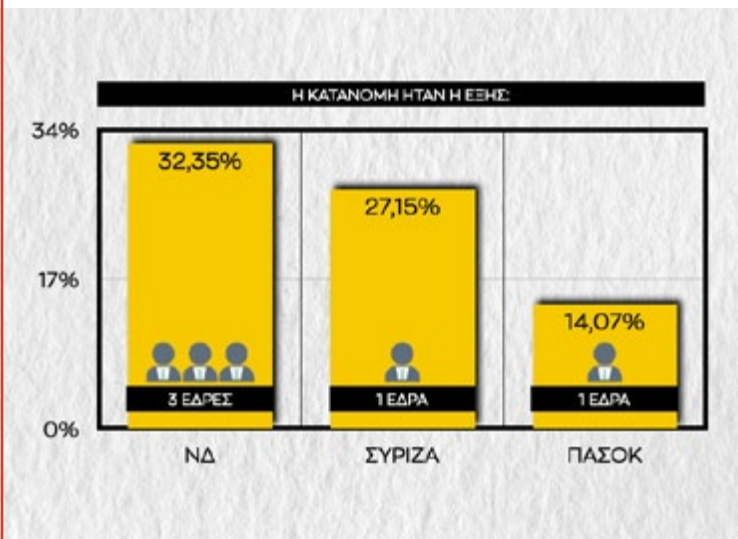

2012

Το 2012 ήταν μια εντελώς διαφορετική περίσταση. Το πολιτικό σύστημα είχε καταρρεύσει υπό το βάρος των μνημονίων και της απουσίας πολιτικής πυγμής των αστικών κομμάτων και οι εκλογές του Μαΐου του 2012 ήταν ένα μήνυμα (που δεν λήφθηκε ποτέ, ωστόσο). Τότε, τα τρία πρώτα κόμματα στα Γιάννενα είχαν διαφορά μόλις 6% μεταξύ τους και το τέταρτο, το ΚΚΕ, είχε πάρει το μεγαλύτερο ποσοστό του στα Γιάννενα, στον 21ο αιώνα: 8.66%.

Στις επαναληπτικές, με λίστα, του Ιουνίου 2012, η κατανομή άλλαξε, καθώς μεγάλωσαν οι διαφορές. Το τρίτο κόμμα, το ΠΑΣΟΚ, έβγαλε έδρα, καθώς κάλυψε το εκλογικό μέτρο του νομού.

2019

Οι εκλογές του 2019, παρότι είχαν καθαρό αποτέλεσμα, επιφύλασαν ένα μικρό θρίλερ, αντίστοιχο του 2007. Γύρω στη 1 το πρωί των εκλογών, κρίθηκε η μια έδρα της Ηπείρου, την οποία το ΠΑΣΟΚ την πήρε στην Άρτα για μερικές ψήφους παραπάνω στα υπόλοιπα, από τα Γιάννενα. Φυσικά, η κατανομή δεν γίνεται ανά περιφέρεια, αλλά νομό. Θα μπορούσε θεωρητικά δηλαδή η έδρα του ΠΑΣΟΚ (ΚΙΝΑΛ τότε) να πάει σε κάποιον άλλο νομό όπου υπήρχαν μεγαλύτερα υπόλοιπα. Ο προηγούμενος εκλογικός νόμος

κατένεμε τις έδρες, από τις διαθέσιμες στις μικρότερες προς τις μεγαλύτερες εκλογικές περιφέρειες. Φέτος, η Τρίτη έδρα της Άρτας δεν υπάρχει και το ΠΑΣΟΚ ελπίζει ότι θα διατηρήσει ή θα ξεπεράσει το 9,53% του 2019, ώστε να πάρει την έδρα, κάτι που μοιάζει εξαιρετικά πιθανό. Παρότι το 2019 ο νομός κρίθηκε για 1.000 ψήφους, το πρώτο κόμμα πήρε 4 έδρες και το δεύτερο μόλις 1. Η «διορθωτική» κατανομή υπέρ του πρώτου κόμματος με το μπόνους εδρών, διαταράσσει την αντιπροσωπευτικότητα του εκλογικού αποτελέσματος.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Το κόκκινο βάζο

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΒΑΖΟ
ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΡΑΣ

Με τη σταθερή επιμονή τους και την άψογη τυποτεχνική εμφάνιση των βιβλίων τους, οι εκδόσεις Άγρα μάς έχουν συνηθίσει εδώ και πολλά χρόνια σε μια σειρά τακτικών επανόδων σε μυθιστορήματα του Γιάννη Μαρή που είτε δεν κατέληξαν ποτέ σε βιβλίο, μένοντας στα αρχεία των εφημερίδων, οι οποίες τα δημοσίευαν σε συνέχειες, είτε είναι εδώ και πολύ καιρό αποσυρμένα από την αγορά. Ένα από τα πρόσφατα δείγματα της εκδοτικής παραγωγής της Άγρας για τον Μαρή είναι το μυθιστόρημά του «Το κόκκινο βάζο», το οποίο κυκλοφορεί με πυκνή εισαγωγή του Φίλιππου Φιλίππου. «Το κόκκινο βάζο» άρχισε να δημοσιεύεται στην εφημερίδα «Απογευματινή» τον Ιανουάριο του 1956 με τίτλο «Τα μεσάνυχτα θα πεθάνεις, αγάπη μου» και έγινε ταινία το 1964 υπό τον τίτλο «Αμφιβολίες» σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Γρηγορίου και με πρωταγωνιστές τον Νίκο Κούρκουλο και τη Βιβέττα Τσιούνη.

Πρόκειται για την αινιγματική ιστορία της Λένας Κορονέλλου και του συζύγου της, που ζουν σε μια απομονωμένη βίλα του Ψυχικού. Η Λένα είναι κληρονόμος μιας τεράστιας περιουσίας και έχει μεγαλώσει στην Αίγυπτο, όπου και γνωρίστηκε με τον σύζυγό της.

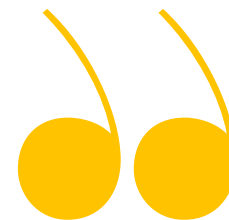
Η Λένα ξυπνάει τρομαγμένη ένα σκοτεινό βράδυ, με την έντονη αίσθηση πως κάποιος έχει μπει στο δωμάτιό της. Πυροβολεί τον άγνωστο κι όταν ανάβει το φως ανακαλύπτει πως έχει σκοτώσει τον άντρα της ενώ την ίδια ώρα ένα κρυστάλλινο κόκκινο βάζο πέφτει από το τζάκι και γίνεται κομμάτια. Όταν, όμως, η Λένα επιστρέφει με τους υπηρέτες του σπιτιού στον τόπο του εγκλήματος, συμβαίνουν δύο αναπάντεχα: πρώτον, ο δολοφονημένος σύζυγος είναι απών και δεύτερον, το θρυμματισμένο βάζο βρίσκεται απείραχτο στη θέση του.

Το «Κόκκινο βάζο» ανήκει στα μυθιστορήματα του Μαρή όπου δεν εμφανίζεται ο αστυνόμος Μπέκας. Αντί γι' αυτόν, συναντάμε τον αστυνόμο Ιορδάνογλου, ο οποίος θυμίζει πολύ τον Μπέκα, τόσο ως προς το άτσαλο σουλούπι όσο και ως προς το ύφος,

που μοιάζει νωθρό και κοιμήσιμο. Συναντάμε επίσης έναν δημοσιογράφο, που δεν είναι ο γνωστός φίλος του Μπέκα, και ακούει στο όνομα Μαυρίδης, καθώς και τον Γιάννη Σιγανό, στενό φίλο της Λένας και από παλιά ερωτευμένο μαζί της. Δεν έχει νόημα να εξηγηθεί με λεπτομέρειες το αίνιγμα ούτε να δούμε ποιο από αυτά τα πρόσωπα θα το ξεμπλέξει και με ποια μέθοδο. Το σημαντικότερο είναι πως ο Μαρής γράφει μια τυπική ιστορία με άτυπη δράση και άτυπο τέλος. Κι εκεί αποδεικνύεται η συγγραφική ευφυΐα και η μαστοριά του, καθώς στήνει μια αφήγηση, η οποία χρειάζεται για να ολοκληρωθεί τρία πρωτίστως στοιχεία: συνοχή και πειστικότητα, για μη χαθούν το ενδιαφέρον και η προσοχή μας, κρυφές (ή εν πάση περιπτώσει αδηλώτες) παραμέτρους, οι οποίες θα ανέβουν σιγά-σιγά στην επιφάνεια, μέχρι να ενώσουμε τα ξεχωριστά νήματα, αλλά και κάποια δουλειά ψυχολογικής και ιστορικής εμπάθνωσης με τους χαρακτήρες, που θα φωτίσουν έτσι, μέσα από την αναδρομή στο παρελθόν τους, το οποίο εκκινεί πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τα δύσκολα αποκρυπτογραφήσιμα δράματα.

Ένα επιπλέον δεδομένο στο «Κόκκινο βάζο» υποδεικνύει την πρωτοτυπία του σε σχέση με τα καθιερωμένα μοτίβα της αστυνομικής λογοτεχνίας του Μαρή. Μολονότι η Αθήνα και το κέντρο της επωμίζονται πρωτεύοντα ρόλο (τα γραφεία της εφημερίδας «Ημέρα» στην οποία εργάζεται ο Μαυρίδης είναι στην Πανεπιστημίου), συν τις περιηγήσεις των ηρώων στο Ψυχικό, όλα τα κρίσιμα συμβάντα για την αποκάλυψη του μυστηρίου σημειώνονται μέσα σε κλειστούς χώρους, στα σπίτια της Λένας και του ζεύγους Τσανακάλη, με την Αθήνα να τείνει να αποτελέσει ένα απλώς υποβλητικό φόντο. Το σίγουρο είναι πως ο Μαρής θα μας κρατήσει μαζί του μέχρι κυριολεκτικά την τελευταία σελίδα, διανθίζοντας το στόρι του με ωραίες ερωτικές πινελιές. Η δημόσια εικόνα του έρωτα την εποχή του Μαρή μπορεί να είναι συγκαταβατική, αλλά από τις σελίδες του βιβλίου δεν λείπει κάποιος αισθησιασμός συνταιριασμένος με πλήθος ρομαντικές νότες.

Το «Κόκκινο βάζο» ανήκει στα μυθιστορήματα του Μαρή όπου δεν εμφανίζεται ο αστυνόμος Μπέκας. Αντί γι' αυτόν, συναντάμε τον αστυνόμο Ιορδάνογλου, ο οποίος θυμίζει πολύ τον Μπέκα, τόσο ως προς το άτσαλο σουλούπι όσο και ως προς το ύφος, που μοιάζει νωθρό και κοιμήσιμο.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Στα όπλα, αδέρφια...

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Στις 15 Μαΐου 1985, τα αδέρφια Νόπφλερ και λοιποί, έβγαλαν έναν από τους πιο εμπορικούς δίσκους όλων των εποχών: το Brothers in Arms.

Οι Dire Straits είχαν ήδη κυκλοφορήσει 4 δίσκους, μεταξύ των οποίων τα αδιανόητου επιπέδου, αισθητικής και μουσικής δεξιοτεχνίας πρώτο και ομώνυμο και Making Movies.

Το BiA όμως ήταν κάτι άλλο: το breakthrough μιας μπάντας που αργότερα θα «εξέπιπτε» της πίστης και θα διαλυόταν τελικά, για να ακολουθήσει ο αρχηγός, ο Μαρκ, μια εξίσου αδιανόητη σόλο πορεία.

Ο δίσκος ήταν και ένα τεχνικό επίτευγμα της εποχής. Ήταν γραμμένο σε 24άρι digital tape και αργότερα, έγινε ο πρώτος δίσκος που πούλησε

πάνω από ένα εκατομμύριο CD. Η εμμονή του Νόπφλερ με την ποιότητα και την τεχνολογία, οδήγησε στην επένδυση και το τελικό αποτέλεσμα που ήταν ένα μεγάλο «ωωωωωω» έκπληξης για τα αυτιά της εποχής.

Επίσης, ένας σημαντικός παράγοντας ήταν ο Γκάι Φλέτσερ που έπαιζε τα πολλά πλήκτρα και synths και είναι ένας από τους κορυφαίους βρετανούς σέσιον μουσικούς.

...και φυσικά ήταν ο Μαρκ Νόπφλερ, ένας από τους κορυφαίους κιθαρίστες όλων των εποχών και επίσης, πολύ συγκεντρωτικός τύπος. Έγραψε όλα τα κομμάτια του δίσκου, εκτός από το Money for Nothing που συνέγραψε με τον Στινγκ. Το βίντεο κλιπ έγινε μια από τις πρώτες κορυφώσεις της «εποχής Mtv» και έπαιζε κυριολεκτικά παντού, για χρόνια. Ο δε ήχος του επιδημικού αρχικού ριφ, ήταν αποτέλεσμα μιας ατελούς το-

ποθέτησης των μικροφώνων κατά την εγγραφή. Όταν το άκουσαν όμως, αποφάσισαν να κρατήσουν την εγκατάσταση, περίπου όμως η γιαγιά δεν πείραζε την παλιά τηλεόραση, όταν αυτή δούλευε, για να μη χαλάσει το σήμα.

Ο δίσκος σηματοδοτούσε και μια φανερό αλλαγή του ύφους σε πιο ποπ γραμμές. Όχι ότι υποχωρούσαν σε κάτι –αυτό το έκαναν αργότερα, στη δεκαετία του '90- αλλά τα πράγματα ήταν λίγο πιο απλοϊκά, όσο μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο σε συνθέσεις του Νόπφλερ.

Τέλος, ανάμεσα σε όλα υπήρχε το ομώνυμο υποβλητικό κομμάτι. Γράφτηκε την περίοδο του πολέμου στα Φώκλαντς/Μαλβίνες νήσους, λίγα χρόνια πριν και καταλήγει ακόμα στον εύγλωττο και εύστοχο στίχο:

We're fools to make war
On our brothers in arms

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΦΑΓΟΠΟΤΙ

Το... σκανδαλώδες αριστούργημα του Φερέρι

Ταινία φαινόμενο, σκανδαλώδης όσο ίσως καμία, μια κινηματογραφική εμπειρία, έχοντας ένα μοναδικό κουαρτέτο πρωταγωνιστών, που δίνει τα ρέστα του, βάζοντας στόχο να αυτοκτονήσει καταναλώνοντας απίστευτες ποσότητες εδεσμάτων. Ο Μάρκο Φερέρι, αυτός ο αιρετικός έως και προβοκάτορας του κινηματογράφου, παραδίδει τη διασημότερη και ίσως καλύτερη ταινία του, δημιουργώντας αναγούλες σε όλο το ευρωπαϊκό «ανφάνγκατέ», σατιρίζοντας μέχρι τελικής πτώσεως την αστική τάξη,

τον αυτοκαταστροφικό άκρατο καταναλωτισμό, την απληστία... Μία αριστουργηματική σουρεαλιστική, αναρχική ταινία, ένα γαστρονομικό έπος, που πριν ακριβώς 50 χρόνια, το 1973, έκανε το Φεστιβάλ των Καννών άνω κάτω και ανάγκασε τις κοσμικές κυρίες και τους έγκριτους κριτικούς αμερικάνικων εφημερίδων να αποχωρήσουν σοκαρισμένοι πριν το τέλος, ενώ το νεανικό κοινό και όσοι κατάλαβαν το περιεχόμενο της κοινωνικοπολιτικής αλληγορίας του, την αποθέωναν.

Ταινία φαινόμενο, σκανδαλώδης όσο ίσως καμία, μια κινηματογραφική εμπειρία, έχοντας ένα μοναδικό κουαρτέτο πρωταγωνιστών, που δίνει τα ρέστα του, βάζοντας στόχο να αυτοκτονήσει καταναλώνοντας απίστευτες ποσότητες εδεσμάτων. Ο Μάρκο Φερέρι, αυτός ο αιρετικός έως και προβοκάτορας του κινηματογράφου, παραδίδει τη διασημότερη και ίσως καλύτερη ταινία του, δημιουργώντας αναγούλες σε όλο το ευρωπαϊκό «ανφάν γκατέ», σατιρίζοντας μέχρι τελικής πτώσεως την αστική τάξη, τον αυτοκαταστροφικό άκρατο καταναλωτισμό, την απληστία...

Μία αριστουργηματική σουρεαλιστική, αναρχική ταινία, ένα γαστρονομικό έπος, που πριν ακριβώς 50 χρόνια, το 1973, έκανε το Φεστιβάλ των Καννών άνω κάτω και ανάγκασε τις κοσμικές κυρίες και τους έγκριτους κριτικούς αμερικάνικων εφημερίδων να αποχωρήσουν σοκαρισμένοι πριν το τέλος, ενώ το νεανικό κοινό και όσοι κατάλαβαν το περιεχόμενο της κοινωνικοπολιτικής αλληγορίας του, την αποθέωναν.

ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΕΣ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ

Η προκλητική ταινία του Φερέρι, που αποτέλεσε και μία από τις μεγαλύτερες εμπορικές επιτυχίες του ίδιου και του ευρωπαϊκού σινεμά εκείνη την εποχή, θα είναι προφητική. Αν τότε κατηγορήθηκε για υπερβολές που δεν βάζει ο νους, σήμερα με το πέρασμα μισού αιώνα, το δηλητηριώδες σενάριο του φιλμ μοιάζει ως κάτι συνηθισμένο, καθώς η καταναλωτική κουλτούρα πλέον έχει γίνει δεύτερη φύση για το μεγαλύτερο κομμάτι του παγκόσμιου πληθυσμού.

Ο ΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΜΑΡΚΟ

Ο Μάρκο Φερέρι (1928-1977), που υπήρξε από τους σημαντικότερους κινηματογραφιστές στην Ιταλία, με ταινίες όπως «Πιπί, Κακά και Νάνι» (Αργυρή Άρκτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου το 1979), «Η Τελευταία Γυναίκα», «Ιστορίες Καθημερινής Τρέλας», «Γεια σου Πίθηκε» κλπ, έγινε διάσημος για το προσωπικό του βλέμμα στο σινεμά, αλλά με το «Μεγάλο Φαγοπότι» θα καταξιωθεί ως Νο 1 αιρετικός σκηνοθέτης της Ιταλίας.

ΑΝΕΛΕΗΤΑ ΚΑΥΣΤΙΚΟΣ

Ο αδέσμευτος σοσιαλιστής και άθεος Φερέρι, το 1973, σε μια ταραχώδη εποχή, στην οποία άνθιζε ο πολιτικός κινηματογράφος και η ταξική κριτική στην Ιταλία, θα γράψει μαζί με τους Ραφαέλ Αζκόνα και Φράνσις Μπιανς, το σενάριο της πολυθρόνης ταινίας του, βάζοντας στο στόχαστρό του την μπουρζουαζία, με την

οποία είχε καταπαστεί ιδιαίτερος ο Λουίς Μπουνιουέλ, αλλά με μία ξεχωριστή φινέτσα, η οποία μπορούσε να διεισδύσει ακόμη και στα σαλόνια. Ο Φερέρι, όμως, δείχνει ανελέητος, πάει ένα βήμα παραπάνω, τραβάει το σκοινί μέχρι να σπάσει, με την γκροτέσκα διάθεση που περιβάλλει τους τέσσερις ήρωές του.

ΦΑΓΟΠΟΤΙ ΑΣΥΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΗΛΘΗΣ

Τέσσερις φίλοι, ένας δικαστικός, ένας πιλότος, ένας σκηνοθέτης και ένας σεφ, μια αντροπαρέα που φέρεται ξεδιάντροπα, μετέχουν σε ένα θανατερό παιχνίδι, μία άσκηση πάνω στη λαιμαργία, τη λαγνεία και την απληστία. Μαζεύονται σε μια έπαυλη, με σκοπό να φάνε μέχρι σκαμού. Να φάνε μέχρι θανάτου. Να κάνουν ένα φαγοπότι ασυδοσίας και ηδονής, απόλυτης παρακμής, στο οποίο αφήνονται

ταυτόχρονα και έρμαια των ερωτικών τους παρορμήσεων με την πρόσκαιρη συνοδεία ιεροδουλων.

ΣΥΜΒΟΛΑ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Πρόκειται για τέσσερις άνδρες, σύμβολα μίας εποχής, που φαίνεται ότι δεν έχουν κανένα μέλλον, απδιασμένοι από την κενότητα της ζωής τους, το αδιέξοδο ενός μοντέλου, στο οποίο δεν χωρά το συναίσθημα, παρά μόνο το «φαίνεσθαι» η επιβεβαίωση μέσω της κατανάλωσης. Ο τρόπος της αυτοκτονίας που επιλέγουν δεν είναι φυσικά τυχαίος. Θα μπορούσαν να βουτήξουν από ένα μπαλκόνι, να καταπιούν δυο χούφτες χάπια, αλλά προτιμούν έναν τρόπο γλεντιού, ταιριαστού με τις ενοχές τους, τον κόσμο αφθονίας που υπηρέτησαν και έγιναν δούλοι του. Συναισθηματικά άδειοι, θα διαλέξουν να

αυτοκτονήσουν εν μέσω μίας αφθονίας, η οποία δεν μπορεί να επουλώσει τις πληγές τους, να καλύψει τις ενοχές τους για τη συμμετοχή τους και την αποθέωση ενός κόσμου που πάει κατά διαόλου.

ΡΩΜΑΪΚΟ ΟΡΓΙΟ ΚΑΙ ΚΟΡΕΣΜΟΣ

Θα στήσουν ένα ρωμαϊκό όργιο, με ατελείωτες ποσότητες καλού φαγητού, γυναικείας σάρκας, μέχρι η απδία να φτάσει μέχρι το μεδούλι τους, να τους προδώσει το κορμί, αφού το πνεύμα έχει ήδη παραδώσει. Δεν είναι μια εύκολη ταινία. Δεν χωνεύεται με τίποτα. Ο στόχος του Φερέρι να προκαλέσει το συναίσθημα του κορεσμού στον θεατή θα πετύχει στον απόλυτο βαθμό. Οι συμβολισμοί, κυρίαρχοι στο σινεμά του Φερέρι, θα μεταμορφώσουν την κατάμαυρη κωμωδία του, σε ένα υπαρξιακό δράμα, που αγγίζει τους πάντες.

Ωστόσο, η ταινία ίσως να μην είχε την τεράστια επιτυχία της, την αποτελεσματικότητά της, τις ξεκαρδιστικές της στιγμές, αν δεν είχε για πρωταγωνιστές τέσσερις κορυφαίους ηθοποιούς του ευρωπαϊκού σινεμά. Τους Ιταλούς Μαρτσέλο Μαστρογιάνι και Ούγκο Τονιάτσι και τους Γάλλους Μισέλ Πικολί και Φιλίπ Νουαρέ, οι οποίοι δένουν απίστευτα, είναι πειστικότεροι, αναδεικνύουν με το παραπάνω το πνεύμα της ταινίας του Φερέρι και μάλλον το διασκεδάζουν περισσότερο από όλους. Από κοντά και η Αντρέα Φερεόλ, στο ρόλο της ευτραφούς πόρνης, η οποία χρειάστηκε να πάρει πάνω από 20 κιλά για τον ρόλο, ενώ παίζει και η Φλοράνς Τζιοργκέτι.

Αξίζει να αναφερθεί για τους μανιώδεις συλλέκτες των κινηματογραφικών παρασκηνίων ότι τα πλούσια εδέσματα της ταινίας ετοιμάστηκαν από το κατάστημα ντελικατέσεν Fauchon, που θεωρείται το απόλυτο σημείο αναφοράς στην παρισινή γευστική πολυτέλεια, ενώ σύμβουλος γαστρονομίας ήταν ο Τζουζέπε Μαφιόλι, ηθοποιός και λάτρης της μαγειρικής.

ΤΑΙΝΙΑ ΣΥΜΒΟΛΟ

Ο Μάρκο Φερέρι και οι τέσσερις σπουδαίοι πρωταγωνιστές έχουν πεθάνει εδώ και χρόνια, αλλά έχουν αφήσει πίσω τους μία ταινία - σύμβολο για την αυτοκαταστροφική μανία του ανθρώπου, τον καταναλωτισμό, την απληστία, δηλαδή, όλα αυτά που πληγώνουν την ανθρωπότητα. Ένα κεφάλαιο που δεν λείει να κλείσει, να περιοριστούν οι επιπτώσεις του. Γιατί κατά βάθος η ταινία του Φερέρι είναι μία πεσιμιστική ωδή, μία κραυγή απόγνωσης. Ένα φιλμ που μπορεί να γοητεύει, να ενθουσιάζει ή και να αφυπνίζει ακόμη και 50 χρόνια μετά, αλλά δυστυχώς μας υπενθυμίζει ότι ο χρόνος τελειώνει και μαζί του το Μεγάλο Φαγοπότι...

ΑΠΕ-ΜΠΕ

ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ ΑΜΕΝΤΕΟ ΜΟΝΤΙΛΙΑΝΙ

Ο Τζόνι Ντεπ επιλέγει Αλ Πατσίνο

Ο Τζόνι Ντεπ επιβεβαίωσε ότι ο Αλ Πατσίνο αποδέχτηκε ρόλο στη βιογραφία του ζωγράφου Αμεντέο Μοντιλιάνι, η οποία θα είναι η δεύτερη ταινία του Ντεπ ως σκηνοθέτης.

Ο Πατσίνο θα υποδυθεί τον ρόλο του πραγματικού συλλέκτη έργων τέχνης Μορίς Γκανγκνάτ (το πορτρέτο του οποίου φιλοτεχνήθηκε το 1916 από τον Πιερ-Ογκίστ Ρενουάρ) στο «Μόντι», ένα δράμα διασκευασμένο από θεατρικό έργο του Ντένις ΜακΙντάιρ.

Ο Ιταλός ηθοποιός Ρικάρντο Σκαμάρτσιο έχει επιλεγεί για τον πρωταγωνιστικό ρόλο, ενώ ο Γάλλος ηθοποιός Πιερ Νινέ θα υποδυθεί τον συνάδελφο καλλιτέχνη Μορίς Ουτριλό. Τα γυρίσματα του Modì αναμένεται να ξεκινήσουν στη Βουδαπέστη της Ουγγαρίας το φθινόπωρο και θα είναι η πρώτη ταινία του Ντεπ ως σκηνοθέτης μετά το The Brave, που κυκλοφόρησε το 1997.

Σύμφωνα με τους παραγωγούς της ταινίας, το Modì «ακολουθεί μια χαοτική σειρά γεγονότων στους δρόμους και τα μπαρ του κατεστραμμένου από τον πόλεμο Παρισιού το 1916», κατά τη διάρκεια της οποίας ο Μοντιλιάνι «διαφεύγει από την αστυνομία [και η] επιθυμία του να τερματίσει την καριέρα του και να εγκαταλείψει την πόλη απορρίπτεται από τους συναδέλφους του Μποέμ: Ο Γάλλος καλλιτέχνης Μορίς Ουτριλό, ο γεννημένος στη Λευκορωσία Χαϊμ Σουτίν και η Αγγλίδα μούσα Μπεατρίς Χάστινγκς. Ο Μόντι ζητά συμβουλές από τον Πολωνό έμπορο τέχνης και φίλο του Λέοπολντ Ζμπορόφσκι, αλλά το χάος φτάνει στο κρεσέντο όταν έρχεται αντιμέτωπος με έναν συλλέκτη που θα μπορούσε να αλλάξει τη ζωή του».

Γεννημένος σε ιταλοεβραϊκή οικογένεια στο Λιβόρνο, ο Μοντιλιάνι μετακόμισε στο Παρίσι το 1906 και ερωτεύτηκε την μποέμικη ζωή -τα πιο γνωστά έργα του, γυμνά με επιμήκη άκρα, ζωγραφίστηκαν κυρίως μεταξύ 1916 και 1919. Ο Μοντιλιάνι πέθανε το 1920 σε ηλικία 35 ετών από φυματίωση, μια κατάσταση που επιδεινώθηκε από τον αλλοπρόσαλλο τρόπο ζωής του. Ενώ έβγαλε ελάχιστα χρήματα από το έργο του όσο ζούσε, οι πίνακές του σήμερα έχουν απογειωθεί στο χρηματιστήριο της τέχνης, με το έργο του Nu Couché του 1917 να αποφέρει 170,4 εκατομμύρια δολάρια το 2015.

Ο Ντεπ θα τον δούμε σύντομα ως Λουδοβίκο XV στο γαλλικό δράμα εποχής Jeanne du Barry, σε σκηνοθεσία και με πρωταγωνίστρια τη Μαϊβέν, το οποίο έκανε παγκόσμια πρεμιέρα χτες, 16 Μαΐου στην εναρκτήρια προβολή του φεστιβάλ των Καννών.

